

Ellen: Tak til Kristian
Kristian: Tak til Cille og Ellen

Støttet af Statens Kunstfond

STATENS KUNSTFOND

Arbejdet er støttet med midler fra Copydan tildelt af Autorkontoen i Dansk Forfatterforening.

OG DE ONDE LO – AMORALSKE FABLER

Tekst © 2017 Ellen Holmboe og Forlaget Alvilda, København

Illustrationer 2017 Kristian Eskild Jensen og Forlaget Alvilda, København

Grafisk tilrettelægning: MilleArtDesign

1. udgave, 1. oplag

Trykt 2017 hos GPS Group i Slovenien

ISBN 9788771655322

www.alvilda.dk

Ellen Holmboe & Kristian Eskild Jensen

Og de onde lo

– amoralske fabler

Alvilda

Bjørnen og hønen

En høne gik og ventede utålmodigt på, at hendes kære bamsebjørn skulle vågne af sit vinterhi. Endelig en dag kom foråret, og det samme gjorde bjørnen. Hønen fór rundt om sig selv, helt ør af lykke, men bjørnen luntede blot hen og satte sig under et træ.

”Kluk, min kære, hvor er det godt at se dig!” klukkede hønen.

”Hrmf,” mukkede bjørnen morgensurt og skuttede sig.

”Men, kluk, min kære, du fryser jo.”

”Hrmf,” brummede bjørnen, ”jeg savner min lune hule.”

”Nu skal jeg varme dig,” sagde hønen og plukkede sine bedste dun af og gav dem til bjørnen. Men lige meget hjalp det. Til sidst stod hønen foran bjørnen, helt nøgen og blå.

”Uf, jeg får gåsehud af al den gåsehud,” vrissede bjørnen.

”Undskyld, min kære,” sagde hønen og plukkede sine sidste fjer af.

”Det hjælper stadig ikke,” klagede bjørnen.

”Hvad hjælper så?”

”Høsekødsuppe!”

Spurven og krokodillen

En spurv var ude at lege med sine venner ved floden. De lo og plaskede vand på hinanden. Pludselig skummede floden op, og den lille spurv forsvandt i et frådende, lyserødt gab.

”Åh nej!” råbte ræven.

”Ssss-stop!” hvislede slangen, mens egernet, anden, rotterne og fuglene var tavse af skræk.

Spurvens venner så rådvilde på hinanden. Så hørte de en lyd. Lød det ikke, som om spurven pippede inde fra gabet, og som om krokodillen svarede?

Inden de fik rede på det, krøb krokodillen op på land og åbnede munden på vid gab. Spurvens venner rykkede baglæns. Men spurven kaldte dem tilbage:

”Hey, venner, kom og se, her er gratis middag.” Den pegede ivrigt med vingen. ”Se selv. Der sidder masser af kød mellem krokodillens tænder, og nu har den fået tandpine. Hvis vi hjælper den med at rense tænder, vanker der gratis middag.”

Det lod dyrene sig ikke sige to gange. De sprang straks om bord i krokodillens gab – og haps, blev de slugt. Kun den lille spurv reddede sig.

”Mums,” sagde krokodillen og slikkede sig om munden. ”Og hent så resten af flokken, som vi aftalte. Ellers æder jeg dig i stedet.”

”Okay,” sagde spurven. Den havde lært en vigtig lektie: Det er godt at have venner i nøden.

